

PerSaldo

Bijlage 1 Vragen ten behoeve van de schriftelijke inbreng

UITVOERINGSWET

1. Uitbreiding van de Wgbh/cz

In het wetsvoorstel Uitvoeringswet wordt de Wgbh/cz uitgebreid met het terrein goederen en diensten. Wij zijn zeer verheugd dat de regering heeft besloten om, in navolging van het advies van de Raad van State, ook de financiële dienstverlening hierin mee te nemen. Tegelijkertijd constateren wij dat in het wetsvoorstel nog steeds enkele uitzonderingen worden gemaakt en onderschrijven wij de conclusie van de Raad van State dat de wetsvoorstellen een beperktere reikwijdte hebben dan het VN verdrag. Wij zijn van mening dat:

- de Wgbh/cz dient te worden uitgebreid tot het volledige terrein van goederen en diensten, inclusief het ontwerp en de productie hiervan. Het ontwerpen en produceren van goederen en diensten is een onvervreemdbaar onderdeel van het discriminatieverbod;
- ook bouwkundige en woontechnische aanpassingen in de Wgbh/cz moeten worden opgenomen. Op grond van de Wmo 2015 is het recht op bouwkundige en woontechnische aanpassingen immers niet afdwingbaar, terwijl dat op grond van de Wgbh/cz wel het geval is (zie ook onze opmerkingen bij artikel 19);
- eenzijdig overheidshandelen ook in de Wgbh/cz dient te worden opgenomen.

Vragen:

Is de staatssecretaris bereid het vertrouwen uit te spreken in de innovatiekracht van de Nederlandse goederen en dienstensector op het gebied van Design for All, en dit kracht bij te zetten door het ontwerp en de productie van goederen en diensten op te nemen in de Wgbh/cz?

Kan de staatssecretaris toelichten hoe het uitzonderen van bouwkundige en woontechnische aanpassingen in de Wgbh/cz zich verhoudt tot het recht op non-discriminatie van mensen met een beperking, psychische aandoening of chronische ziekte, gegeven het feit dat het recht op bouwkundige en woontechnische aanpassingen door gemeenten in de Wmo 2015 niet afdwingbaar is?

Kan de staatssecretaris aangeven op welke manier in de Wgbh/cz geborgd wordt wat de overheid zelf gaat doen om als aanbieder van goederen en diensten gedragsconform te handelen?

2. Algemene voorzieningen versus specifieke aanpassingen

In de Memorie van Toelichting behorende bij het wetsvoorstel Uitvoeringswet staat dat het in dit wetsvoorstel alleen gaat om het treffen van doeltreffende aanpassingen in een concreet geval. Volgens de regering verplicht het VN-verdrag niet om algemene voorzieningen te treffen. Wij constateren dat:

- het VN-verdrag wel degelijk een verplichting bevat voor staten om algemene voorzieningen te treffen om te zorgen dat de samenleving toegankelijk is voor al haar burgers. De invulling en het belang van toegankelijkheid worden met name beschreven in art 1 eerste alinea, art. 4 lid a t/m i en art. 9, lid 1 van het VN-verdrag, en in het recente *General Comment* nr. 2.¹ Het treffen van voorzieningen in een concreet, individueel geval wordt in het licht van het VN-verdrag gezien als aanvullend op de algemene voorzieningen, wanneer algemene maatregelen niet afdoende zijn;
- de uitbreiding van de Wgbh/cz de overheid niet ontslaat van het nemen van algemene maatregelen. Het voeren van structureel overleg met betrokken partijen (zie MvT Uitvoeringswet, p.2) is niet genoeg om ervoor te zorgen dat er algemene maatregelen worden genomen. Daarvoor zijn concrete maatregelen nodig.

Vragen:

Is de staatssecretaris bereid om in het kader van de verplichting voor de Staten die Partij zijn in het VN-verdrag met betrekking tot het treffen van algemene voorzieningen zijn voornemens terzake te heroverwegen?

Is de staatssecretaris bereid om concrete afspraken op korte en lange termijn te maken over het treffen van algemene voorzieningen met relevante sectoren, en om deze afspraken vast te laten leggen in het Plan van Aanpak?

3. Ondersteuning van mensen met een beperking, aandoening of chronische ziekte bij procesgang met betrekking tot redelijke aanpassingen in een concreet geval

In de Memorie van Toelichting behorende bij de Uitvoeringswet (onderdeel Wgbh/cz) wordt uitgebreid beschreven hoe de procesgang met betrekking tot de totstandkoming van redelijke aanpassingen in een concreet geval in zijn werk gaat. Hierin staat onder andere dat iemand met een beperking zelf de noodzaak van een aanpassing aan dient te geven. Als een aanbieder een doeltreffende aanpassing aanbiedt en betrokkene is het daar niet mee eens, dan is het aan de betrokkene om te bewijzen dat een andere aanpassing doeltreffender is. Volgens ons:

- is het belangrijk dat de betrokken persoon met een beperking, aandoening of chronische ziekte bij de procesgang met betrekking tot de totstandkoming van redelijke aanpassingen in een concreet geval onafhankelijk ondersteund wordt. Deze onafhankelijke ondersteuning dient gratis beschikbaar te zijn. En als de betrokken persoon niet tevreden is over de ondersteuning, moet hij of zij kunnen vragen om een andere ondersteuner.

¹ Voor een beschrijving van de *General Comments*, zie www.ohchr.org/EN/HRBodies/CRPD/Pages/GC.aspx.

Vraag:

Is de staatssecretaris bereid om in het kader van de uitbreiding van de Wgbh/cz toe te zeggen dat er onafhankelijke en kosteloze ondersteuning beschikbaar komt voor mensen met een beperking, aandoening of chronische ziekte bij de procesgang met betrekking tot redelijke aanpassingen in een concreet geval?

4. Invulling van het begrip toegankelijkheid in de Kieswet

Het valt ons op dat er in de Memorie van Toelichting bij het wetsvoorstel Uitvoeringswet alleen wordt ingegaan op de toegankelijkheid van stemlokalen voor mensen met lichamelijke beperkingen. Burgerlijke en politieke rechten hebben ook betrekking op het recht op deelnemen aan politieke processen, bijvoorbeeld als verkiezingsofficial, en over het recht om verkiesbaar te kunnen zijn. Wij vinden dat:

- de brede toegankelijkheid van stemlokalen en stemmiddelen voor mensen met een lichamelijke, verstandelijke of zintuigelijke beperking, psychische aandoening of chronische ziekte zorgvuldig in de Kieswet geborgd dient te worden;
- het hele terrein van burgerlijke en politieke processen open moet zijn voor deelname door mensen met een beperking.

Vragen:

Kan de staatssecretaris aangeven hoe de brede toegankelijkheid van stemlokalen, stemprocedures en stemmiddelen voor mensen met een lichamelijke, verstandelijke of zintuigelijke beperking, psychische aandoening of chronische ziekte in de Kieswet en bijbehorende Memorie van Toelichting geborgd wordt?

Is de staatssecretaris bereid toe te zeggen dat in het Plan van Aanpak ook ingegaan wordt op implementatie van burgerlijke en politieke rechten in de brede zin des woords?

5. Toegankelijk stemmen in de praktijk

Het percentage stembureau's dat verplicht toegankelijk moet zijn wordt in het wetsvoorstel Uitvoeringswet gehandhaafd op minimaal 25%. In de praktijk blijkt dat dit percentage niet of ternauwernood door gemeenten gehaald wordt. Wij vinden dat:

- het verplichte percentage van minimaal 25% onvoldoende ambitieus is in relatie tot de mogelijkheden;
- in het Plan van Aanpak dient te worden opgenomen dat gemeenten worden ondersteund bij het in brede zin toegankelijk maken van stemlokalen en stemmiddelen.

Vragen:

Is de staatssecretaris bereid om in de Kieswet vast te leggen dat het percentage in een periode van tien jaar wordt opgehoogd naar minimaal 90%?

Is de staatssecretaris bereid om toe te zeggen dat in het Plan van Aanpak wordt opgenomen dat gemeenten worden ondersteund bij het in brede zin toegankelijk maken

van stemlokalen en stemmiddelen door middel van het beschikbaar maken van een *toolkit*?

Is de staatssecretaris bereid om toe te zeggen dat de toegankelijkheid van stemlokalen en stemmiddelen tijdens verkiezingen steekproefsgewijs wordt gemeten om inzichtelijk te maken welk percentage in de praktijk door gemeenten wordt behaald?

GOEDKEURINGSWET – ALGEMEEN GEDEELTE

6. Facultatief Protocol

De regering heeft bij ondertekening van het VN-verdrag in 2007 besloten om niet gelijktijdig het Facultatief Protocol te ondertekenen. Dit protocol regelt het individueel klachtrecht bij het VN Comité voor de Rechten van Personen met een Beperking.² In de Memorie van Toelichting van het wetsvoorstel Goedkeuringswet staat dat de besluitvorming over ondertekening en beoogde bekrachtiging van het protocol op een nader te bepalen tijdstip in de rijksministerraad zal plaatsvinden. Wij vinden dat:

- het Facultatief Protocol gelijktijdig met het VN-verdrag ondertekend en bekrachtigd dient te worden.

Vragen:

Kan de staatssecretaris een termijn aangeven waarop de besluitvorming over ondertekening en beoogde bekrachtiging van het Facultatief Protocol in de rijksministerraad aan de orde komt?

Is de staatssecretaris bereid de intentie van het kabinet in deze zichtbaar te maken door nog deze kabinetsperiode het Facultatief Protocol te ondertekenen, uiterlijk tegelijkertijd met ratificatie van het VN-verdrag?

7. Interpretatieve verklaringen

De regering heeft het noodzakelijk geacht om bij de ratificatie van het VN-verdrag een aantal interpretatieve verklaringen af te leggen en een aantal andere te herhalen. De Raad van State plaatst hier in zijn advies vraagtekens bij en vraagt naar de noodzaak en toelaatbaarheid van deze verklaringen. Wij onderschrijven dat en vinden verder dat:

- de interpretatieve verklaringen afdoen aan de kracht en de idee van het VN-verdrag en dat de regering het VN-verdrag zonder terughoudendheid dient te ratificeren;
- in het bijzonder de verklaringen bij de artikelen 10, 14, 15 en 23 niet in lijn zijn met de doelstelling van het VN-verdrag;
- de Nederlandse verklaring bij artikel 14 gedwongen zorg en behandeling wil toestaan, waaronder gedwongen isolatie. Dit is in strijd met het Verdrag tegen marteling en andere wrede, inhumane en vernederende behandeling of bestraffing. De *UN Special*

² Dit VN Comité is verantwoordelijk voor de monitoring van de invoering van het VN-verdrag door Staten die Partij zijn.

Rapporteur heeft onlangs in een rapport³ verduidelijkt dat gedwongen zorg en behandeling, waaronder gedwongen isolatie een schending van de mensenrechten in dit verdrag betekent;

- de Nederlandse verklaring bij artikel 15 waarin Nederland een eigen uitleg aan het begrip 'Consent' geeft zich baseert op de verouderde EU richtlijn van 2001. Deze zal gezien de EU ratificatie van het VN verdrag inzake de rechten van personen met een handicap bijgesteld moeten worden. De uitleg is bovendien in strijd met artikel 12 van dit verdrag over gelijkheid voor de wet, en de recente interpretatie daarvan in het *General Comment* nr. 1 (2014).⁴

Vragen:

Kan de staatssecretaris uitleggen waarom dit (internationaal vergeleken) zeer hoge aantal interpretatieve verklaringen volgens de regering nodig is bij ratificatie van het VN-verdrag?

Is de staatssecretaris bekend met het '*Report of the UN Special Rapporteur on torture and other cruel inhuman or degrading treatment or punishment*' waarin aangegeven wordt dat gedwongen zorg en behandeling in de geestelijke gezondheidszorg schendingen van mensenrechten inhouden onder dit verdrag?

Is het de staatssecretaris bekend dat gedwongen zorg en behandeling, waaronder isolatie, in strijd is met het VN-verdrag tegen marteling en andere wrede, inhumane en vernederende behandeling of bestraffing?

Is de staatssecretaris bekend met de inhoud van het *General Comment* nr. 1 van het VN-verdrag?

Is de staatssecretaris bereid de interpretatieve verklaringen bij artikelen 10, 14, 15 en 23 te heroverwegen?

GOEDKEURINGSWET – ARTIKELSGEWIJZE BESCHRIJVING

8. Diversiteit doelgroep en toegankelijkheidsbegrip

Het valt ons op dat de diversiteit van de doelgroep en de breedte van het toegankelijkheidsbegrip op verschillende plekken in de Memorie van Toelichting totaal uit het oog verloren worden. Zo worden mensen met een chronische ziekte niet meegenomen in de beschrijving op pagina 1 van de Mvt. En in de beschrijving bij artikel 9 wordt volledig voorbij gegaan aan begrijpelijke en toegankelijke (al dan niet digitale)

³ Zie

http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session22/A.HRC.22.53_English.pdf

⁴ Voor een beschrijving van de *General Comments*, zie www.ohchr.org/EN/HRBodies/CRPD/Pages/GC.aspx.

informatievoorziening voor en communicatie met/bejegening van de brede doelgroep van mensen met een lichamelijke, verstandelijke of zintuigelijke beperking, psychische aandoening of chronische ziekte. Wij benadrukken dat:

- het in de gehele Memorie van Toelichting dient te gaan over mensen met een lichamelijke, verstandelijke of zintuigelijke beperking, psychische aandoening of chronische ziekte, of combinaties daarvan;
- toegankelijkheid in de breedste zin voor de gehele doelgroep zorgvuldig in de Memorie van Toelichting geborgd dient te worden.

Vraag:

Kan de staatssecretaris uitleggen hoe de diversiteit van de doelgroep en de brede definitie van toegankelijkheid in de gehele Memorie van Toelichting van de Goedkeuringswet geborgd worden?

9. Participatie van mensen met beperkingen (artikel 4)

Artikel 4 van het VN-verdrag bepaalt dat personen met een handicap zelf of via hun representatieve organisaties actief betrokken dienen te worden bij de ontwikkeling en implementatie van wetgeving en beleid. Wij constateren echter dat:

- in de Memorie van Toelichting wordt niet vermeld hoe mensen met een beperking, aandoening of chronische ziekte en hun vertegenwoordigende organisaties op lokaal niveau kunnen participeren ten aanzien van beleid dat hen aangaat;
- in de recente decentralisatiewetgeving een consistente benadering van participatie van mensen met een beperking, aandoening of chronische ziekte bij de totstandkoming van lokaal beleid ontbreekt.

Vraag:

Is de staatssecretaris bereid om samen met de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties met gemeenten in gesprek te gaan over de concrete invulling van het belang van betekenisvolle participatie van mensen met een beperking, aandoening of chronische ziekte ten aanzien van lokaal beleid dat hen aangaat?

10. Risicovolle situaties en humanitaire noodsituaties (artikel 11)

Dit artikel verplicht staten maatregelen te nemen om de bescherming en veiligheid van personen met een beperking, aandoening of chronische ziekte te waarborgen in dergelijke situaties. Artikel 11 betreft ook de humanitaire hulp die Nederland financiert of verleent in het buitenland. In de Memorie van Toelichting bij de Goedkeuringswet ontbreekt informatie over hoe de regering dit gaat oppakken.

Vraag:

Is de staatssecretaris bereid toe te lichten welke maatregelen worden genomen om deze verplichting te implementeren?

11. Gelijkheid voor de wet (artikel 12)

Het uitgangspunt van artikel 12, lid 1 en 2 is dat iedereen op voet van gelijkheid handelingsbekwaam is op alle terreinen van het leven. Artikel 12 stelt verder dat er ondersteuning geboden moet worden aan mensen die deze nodig hebben bij het uitoefenen van hun handelingsbekwaamheid. Met dit artikel vraagt het VN-verdrag om een omslag van '*substituted decisionmaking*' (handelingsonbekwaam verklaren en beslissen in plaats van de betrokkene) naar '*supported decisionmaking*' (uitgaan van handelingsbekwaamheid en waar nodig steun bieden bij het uitvoeren daarvan). In het recent verschenen *General Comment* nr. 1 werkt het VN Comité voor de Rechten van Personen met een Bepanking de interpretatie van artikel 12 verder uit.⁵

Ons valt op dat:

- in de Memorie van Toelichting wordt aangegeven dat de Nederlandse regelgeving en beleid volledig in overeenstemming zijn met artikel 12 lid 1 en 2 waarin staat dat iedereen op voet van gelijkheid handelingsbekwaam is op alle levensterreinen. Daarbij wordt ook de uitzondering weergegeven, namelijk: als door een beslissing van de rechter een beschermende maatregel op iemand van toepassing is verklaard. Dat lijkt strijdig met artikel 12;
- het begrip wilsonbekwaamheid in de Memorie van Toelichting bij artikel 12 beschreven wordt als een 'feitelijke toestand', wat impliceert dat er mensen zijn die niet handelingsbekwaam zijn;
- de Memorie van Toelichting aangeeft dat er organisaties zijn in Nederland die mensen ondersteunen bij de verwezenlijking van hun rechten, met name de leden van de Alliantie. Dit is echter niet het soort ondersteuning die in het VN-verdrag in artikel 12 wordt bedoeld als het gaat om ondersteuning bij het uitoefenen van handelingsbekwaamheid.

Vragen:

Is de staatssecretaris bereid aan te geven op welke wijze de regering ondersteuning bij het uitvoeren van handelingsbekwaamheid, in het verdrag '*supported decisionmaking*', gaat faciliteren?

Is de staatssecretaris bereid uit te leggen hoe de bestaande regelgeving in Nederland voldoet aan de vereisten gesteld in artikel 12 en het *General Comment* nr. 1?

Wil de staatssecretaris toelichten welke maatregelen zullen worden genomen om de in Nederland gebruikelijke '*substituted decisionmaking*' te vervangen door het vereiste '*supported decisionmaking*' en op welke termijn deze maatregelen genomen zullen worden?

⁵ Voor een beschrijving van de *General Comments*, zie www.ohchr.org/EN/HRBodies/CRPD/Pages/GC.aspx .

12. Toegankelijk woningaanbod (artikel 19)

In de Memorie van Toelichting behorende bij de Goedkeuringswet (zie beschrijving bij artikel 19) wordt ingegaan op de Huisvestingswet en de Rotterdamwet om aan te geven dat er geen belemmeringen zijn om op voet van gelijkheid vrijelijk een verblijfplaats te kiezen. In dezelfde MvT staat als reactie op onze vraag over het tekort aan geschikte woningen dat dit op lokaal niveau ingevuld moet worden en vooral via verbouw. Wij vinden dat:

- er meer nodig is om vrijelijk een verblijfplaats te kunnen kiezen. In een eerdere reactie hebben we al gewezen op het tekort aan geschikte woningen, waardoor keuzevrijheid in het geding is. In een recent gehouden meldactie^[1] (n=2215) onder mensen met een beperking geeft 28% aan dat hij niet zelf kon kiezen voor de buurt of wijk waar zij wonen. Deze personen werden beperkt door schaarste aan toegankelijke woningen, door te weinig woonaanbod waar de benodigde zorg/ondersteuning geboden kan worden (zie ook artikel 19 lid b) en door een te laag inkomen. Er is dus een extra inspanning nodig gericht op meer toegankelijke woningen met passende ondersteuning en meer kleinschalige woonvormen met zorgsteunpunten in de buurt. Overigens is ook persoonlijke mobiliteit (zie artikel 20) van belang bij het vrijelijk kunnen kiezen van een verblijfplaats;
- er ook een verantwoordelijkheid bij de landelijke overheid ligt. Hierbij moeten niet alleen de Huisvestingswet en Rotterdamwet betrokken worden, maar ook andere wetgeving. In dit kader merken wij op dat de toegankelijkheid van de woning ook in het Bouwbesluit (wordt t.z.t. opgenomen in de Omgevingswet) onvoldoende wordt geborgd. Het is uiterst belangrijk dat toegankelijkheid in brede zin in de wetstekst van de nieuwe Omgevingswet als uitgangspunt benoemd wordt.

Vraag:

Is de staatssecretaris bereid om er bij de minister van Infrastructuur en Milieu op aan te dringen dat toegankelijkheid in brede zin in de Omgevingswet wordt geborgd?

13. Erkenning Nederlandse Gebarentaal als officiële taal (artikel 21)

In de Memorie van Toelichting behorende bij de Goedkeuringswet staat geen opmerking over het belang van officiële erkenning van de Nederlandse Gebarentaal door de Nederlandse overheid. Erkenning van deze taal is zeer belangrijk voor betekenisvolle deelname van personen met een auditieve beperking aan de Nederlandse samenleving. Wij vinden dat:

- de ratificatie van het VN-verdrag gepaard dient te gaan met de officiële erkenning van de Nederlandse Gebarentaal.

Vraag:

Is de staatssecretaris bereid om toe te zeggen dat hij zich gaat inzetten voor snelle erkenning van de Nederlandse Gebarentaal door de overheid?

^[1] Ieder(in) i.s.m LPGA en NPCF, *Onder de pannen, rapportage van de meldactie wonen onder mensen met een beperking, chronische ziekte of psychische aandoening*, 2014.

14. Recht op inclusief onderwijs (artikel 24)

De regering geeft in de Memorie van Toelichting bij de Goedkeuringswet over het recht op onderwijs - zoals het VN-verdrag voorschrijft '*an inclusive education system*'- aan dat 'inclusief' in dit verband betekent dat niemand wordt uitgesloten van onderwijs. Wij stellen vast dat inclusief onderwijs zoals dat wordt beschreven in het VN-Verdrag betekent dat het huidige reguliere onderwijs zoals we dat kennen wezenlijk verandert naar onderwijs dat alle kinderen met hun verschillen respecteert, verwelkomt en hen helpt zich optimaal te ontwikkelen. Inclusief onderwijs speelt in op de manier van leren en de leerbehoeften van elk kind en levert maatwerk en steun in de klas, met meerdere leerkrachten en waar nodig extra expertise. Het personeel van de school heeft de expertise vanuit zowel regulier als speciaal onderwijs, en is goed getraind om verschillende kinderen te helpen leren en zich ontwikkelen, als individu en samen. Het personeel werkt daarbij samen met ouders om zo goed mogelijk in te spelen op de behoeften van elk kind.

In de MvT valt ons op dat:

- een school voor regulier funderend onderwijs een leerling mag weigeren als hij kan aantonen dat hij echt niet datgene in huis heeft wat de leerling nodig heeft. Daardoor is de keuzevrijheid van ouders ernstig beperkt. Dit blijkt ook uit de praktijk waarin ouders vaak vele scholen van primair en voortgezet onderwijs langs moeten gaan om te proberen hun kind geplaatst te krijgen;
- de regering de scheiding tussen regulier en speciaal onderwijs in stand lijkt te willen houden. De regering lijkt niet van plan om naar een inclusief stelsel toe te werken.

Wij constateren dat:

- de interpretatie zoals gepresenteerd in de MvT in strijd is met de inhoud van artikel 24 en het VN-verdrag in zijn geheel, met haar doelstelling en algemene beginselen. Het VN-verdrag vereist in artikel 24 helder en ondubbelzinnig inclusief onderwijs op alle niveaus voor kinderen met een beperking;
- het VN-verdrag in de algemene beginselen in artikel 3 over non-discriminatie en volledige en daadwerkelijke participatie in, en opname in de samenleving spreekt;
- Artikel 24 lid 2a duidelijk aangeeft dat personen met een beperking niet op grond van hun handicap mogen worden uitgesloten van het algemene onderwijssysteem;
- het VN Comité voor de Rechten van Personen met een Beperking in haar *Concluding Observations* Staten bekritiseert voor het aanbieden van gesegregeerd speciaal onderwijs;
- deze interpretatie van het recht op onderwijs tevens in strijd is met het Internationaal Verdrag voor de rechten van het kind, artikelen 2 en 23;
- het VN Comité voor de Rechten van Personen met een Beperking Staten op basis daarvan consequent wijst op de noodzaak inclusief onderwijs te implementeren;
- de Nederlandse staat zich in diverse internationale verdragen en verklaringen (zoals de *Salamanca Statement*) heeft gecommitteerd aan de invoering van inclusief onderwijs voor alle kinderen.

Vragen:

Kan de staatssecretaris uitleggen waarom het commitment in de *Salamanca Statement* en de verplichtingen met betrekking tot het realiseren van inclusief onderwijs voortvloeiend uit het Kinderrechtenverdrag tot op heden nog niet zijn uitgevoerd?

Kan de staatssecretaris uitleggen waarom bij de ontwikkeling van de wetsvoorstellen ter ratificatie van het VN-verdrag nog steeds geen uitvoering wordt gegeven aan de verplichting inclusief onderwijs voor alle kinderen te ontwikkelen en in te voeren?

REGIEROL OVERHEID BIJ DE IMPLEMENTATIE

15. Regierol landelijke overheid

Implementatie van het VN-verdrag is zoals gezegd een kabinetsbrede verantwoordelijkheid. De Alliantie is van mening dat de implementatie van dit VN-Verdrag vanuit een mensenrechtenperspectief ontwikkeld moet worden in plaats van uit een zorgperspectief. De Alliantie is daarom van mening dat het de voorkeur verdient om met de implementatie en regie aan te haken (mainstreamen) bij het overige mensenrechtenbeleid van de Nederlandse overheid.

Mensen met een beperking, aandoening of chronische ziekte en hun organisaties hebben in het VN-verdrag een cruciale rol in alle stadia van de implementatie, te beginnen bij het ontwikkelen van een strategisch plan en een Plan van Aanpak. In de Memories van Toelichting van de wetsvoorstellen Uitvoeringswet en Goedkeuringswet refereert de regering aan het belang van structureel overleg met betrokken partijen. Deze rol doorlopend en structureel te kunnen uitvoeren, met het daarbij behorende intensieve overleg met de diverse achterbannen en andere maatschappelijke organisaties, vraagt van de betrokken organisaties een grote continue extra inzet van menskracht en middelen. Deze extra inzet dient gefaciliteerd te worden.

De implementatie van het VN-verdrag vraagt een sterke regie binnen en vanuit de landelijke overheid. Wij stellen voor dat:

- de implementatie van het VN-verdrag vanuit een mensenrechtenperspectief ontwikkeld wordt en dat derhalve de regie en coördinatiefunctie en de implementatie aangehaakt worden bij het doelgroepenbrede mensenrechtenbeleid van de nationale overheid;
- de overheid een 'transformatiebureau' opricht, dat beschikt over voldoende aansturingsmacht en structurele financiering voor de uitvoering van het Plan van Aanpak;
- dit transformatiebureau, dat beleidsmatig wordt gedragen door de verschillende departementen, in nauwe samenspraak met representatieve organisaties van mensen met een beperking, psychische aandoening of chronische ziekte en andere organisaties zoals de VNG functioneert;

- dit transformatiebureau jaarlijks rapporteert over de uitvoering van het Plan van Aanpak aan de Tweede Kamer, bijvoorbeeld op 10 december, de Internationale Dag van de Mensenrechten.

Vragen:

Is de staatssecretaris bereid om de ministerraad voor te stellen om de implementatie van het VN-verdrag en de regierol daarbij aan te haken bij het overige nationale mensenrechtenbeleid?

Is de staatssecretaris bereid om toe te zeggen dat de betrokken organisaties van mensen met een beperking, aandoening of chronische ziekte gefaciliteerd worden ten behoeve van het vervullen van hun rol bij de monitoring en implementatie van het VN-verdrag?

Is de staatssecretaris bereid om toe te zeggen dat de overheid haar regierol in het implementatieproces invult door een transformatiebureau op te richten dat beschikt over voldoende aansturingsmacht en structurele financiering voor de uitvoering van het Plan van Aanpak?

Zo ja, wil de staatssecretaris er dan zorg voor dragen dat dit transformatiebureau beleidsmatig wordt gedragen door de verschillende departementen en functioneert in nauwe samenspraak met de representatieve organisaties van mensen met een beperking, psychische aandoening of chronische ziekte en andere organisaties zoals de VNG?

Is de staatssecretaris bereid om toe te zeggen dat het transformatiebureau jaarlijks rapporteert over de voortgang van het Plan van Aanpak aan de Tweede Kamer, bijvoorbeeld op 10 december, de Internationale Dag van de Mensenrechten?

PROCESAFSPRAKEN OVER PLAN VAN AANPAK EN VERANTWOORDING NAAR DE TWEDE KAMER

16. Plan van Aanpak

Op verschillende plaatsen in de Memorie van Toelichting van de wetsvoorstellen Uitvoeringswet en Goedkeuringswet staat dat er een Plan van Aanpak wordt gemaakt. In dit kader zien wij graag:

- dat het Plan van Aanpak begint met een visie op en de strategie voor de implementatie van het VN-verdrag. Dit geeft het kader voor concrete stappen en activiteiten uit het Plan van Aanpak;
- dat de prioritering van de activiteiten in dit Plan van Aanpak volgt uit een zorgvuldige consultatie van mensen met een verstandelijke, lichamelijke of zintuigelijke beperking, psychische aandoening of chronische ziekte;
- dat voor de uitvoering van het Plan van Aanpak kabinetsbreed middelen beschikbaar worden gesteld;

- dat er in het Plan van Aanpak concrete doelstellingen op korte en lange termijn worden opgenomen;
- dat er afspraken met relevante sectoren worden gemaakt die in het Plan van Aanpak worden vastgelegd. De overheid dient deze partijen aan hun afspraken te houden;
- dat wordt vastgelegd in het Plan van Aanpak dat gemeenten in samenspraak met organisaties van mensen met een beperking, aandoening of chronische ziekte een lokale werkagenda met concrete doelen en afspraken ontwikkelen.

Vragen:

Kan de staatssecretaris aangeven hoe het Plan van Aanpak tot stand zal komen, en hoe mensen met een beperking, psychische aandoening of chronische ziekte en hun representatieve organisaties hierbij betrokken worden?

Kan de staatssecretaris aangeven waar in de begroting middelen beschikbaar worden gesteld voor de uitvoering van het Plan van Aanpak?

Is de staatssecretaris bereid om toe te zeggen dat er in het Plan van Aanpak concrete doelen op korte en lange termijn worden opgenomen?

Is de staatssecretaris bereid om toe te zeggen dat er in het Plan van Aanpak afspraken met relevante sectoren worden vastgelegd? Zo ja, kan de staatssecretaris aangeven hoe hij deze partijen aan hun afspraken gaat houden?

Is de staatssecretaris bereid om toe te zeggen dat in het Plan van Aanpak wordt vastgelegd dat gemeenten, in samenspraak met organisaties van mensen met een beperking, een lokale werkagenda met concrete doelen en afspraken ontwikkelen?